

Sygn. akt I C 482/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 sierpnia 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa Praga w Warszawie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Marek Grodzki

Protokolant: Artur Suwała

po rozpoznaniu w dniu 31 lipca 2019 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

przeciwko M. P.

o zapłatę

1. uchyla nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym wydany przez Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie w dniu 28 marca 2014 roku w sprawie o sygnaturze akt I Nc 6/14 w stosunku do pozwanego M. P.;
2. oddala powództwo;
3. zasądza od powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz pozwanego M. P. kwotę 7.717 (siedem tysięcy siedemset siedemnaście) złotych tytułem kosztów procesu;
4. nakazuje pobrać od powoda (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz Skarbu Państwa Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie kwotę 8101,50 zł (osiem tysięcy sto jeden złotych 50/100) tytułem opłaty od zarzutów.

Sygn akt I C 482/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 stycznia 2014 roku powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. (obecnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.) wniósł o zasądzenie nakazem zapłaty solidarnie od M. P. i T. P. kwoty 216.032,26 zł z odsetkami ustawowymi od dnia 10 listopada 2011 roku do dnia zapłaty. Powód wniósł również o zasądzenie solidarnie od pozwanych na rzecz strony powodowej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 14).

W uzasadnieniu powód wskazał, iż roszczenie wynika z weksli in blanco wystawionych przez pozwanego M. P. stanowiących zabezpieczenie umów leasingu finansowego nr (...), (...), (...), (...) i umowy leasingu operacyjnego (...), poręczonych przez pozwanego T. P.. Umowy leasingu finansowego zostały zawarte w dniu 11 czerwca 2008 roku z (...) Sp. z o.o., których prawa i obowiązki na mocy porozumienia z dnia 16 marca 2010 roku zostały przeniesione na M. P. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą (...) M. P.. Umowa leasingu operacyjnego została zawarta z pozwanym M. P. w dniu 16 marca 2010 roku. Powód wskazał, że pozwany M. P. na zabezpieczenie ww. umów leasingowych wystawił weksle in blanco wraz z deklaracjami wekslowymi, w których upoważnił (...) Sp. z o.o. w W. do uzupełnienia ich wszystkimi brakującymi elementami weksla własnego w przypadku naruszenia przez wystawcę warunków umowy leasingu. Weksle zostały poręczone przez pozwanego T. P.. Na mocy cesji z dnia 11 czerwca 2008 roku Bank (...) S.A., uzyskał prawo do wypowiedzenia umów leasingu. Umową cesji powód scedował na Bank prawo do wierzytelności pieniężnej z każdej z umów leasingu o zapłatę rat leasingowych netto. Pozostała część wierzytelności

nie była objęta umową cesji i przysługuje powodowi. W związku z pozostawaniem przez pozwanego M. P. w zwłoce ze spłatą należności wynikających z rat leasingowych, powód w dniu 3 grudnia 2010 roku skierował do niego pismo wzywające do zapłaty zaległości w kwocie 234.747,98 zł, z czego kwota 194.503,64 zł była należna powodowi, zaś kwota 40.244,34 zł Bankowi (...) S.A. w związku z umową cesji. Jak twierdzi powód, pozwany nie uregulował zaległości, a w związku z czym umowy te zostały wypowiedziane w trybie natychmiastowym. W związku z brakiem płatności przez pozwanego, wypełnił weksle i wezwał do ich wykupu zarówno wystawcę jak i poręczyciela. Cesją z dnia 1 czerwca 2012 roku (...) Bank (...) S.A. przeniósł ponownie na powoda (...) Sp. z o.o. wierzytelności wynikające z umów leasingu oraz prawa wynikające z weksli. Powód wskazał, że w dniu 14 czerwca 2011 roku zbył przedmioty wszystkich umów leasingowych za łączną kwotę 500.000,00 zł netto. Ww. kwota została rozłożona i zaliczona na wszystkie umowy leasingu (k. 15-28).

W dniu 6 maja 2014 roku (data prezentaty) pozwany T. P. złożył zarzuty od nakazu zapłaty, w których wniósł o uchylenie nakazu zapłaty i oddalenie powództwa w całości (k. 274) .

Pismem z dnia 7 maja 2014 roku (data prezentaty) pozwany M. P. wniósł zarzuty od nakazu zapłaty, w których wniósł o uchylenie nakazu zapłaty i odrzucenie pozwu (k. 324). Uzasadniając swoje stanowisko w sprawie pozwany M. P. wskazał, że powód błędnie wypełnił weksel in blanco poprzez nieprecyzyjne wyliczenie należności, w tym niewskazanie podstawy i sposobu ich wyliczenia. M. P. podniósł również, że powód zaniżył wartość przedmiotów leasingu, czego skutkiem było niesłuszne obciążenie pozwanego większymi opłatami z tytułu przyszłych rat leasingowych, pomimo uzyskanych przez powoda korzyści. Pozwany wskazał również na brak zaliczenia kwoty brutto od sprzedaży przedmiotów leasingu na rzecz korzyści jakie powód uzyskał w skutek rozwiązania umowy leasingu oraz braku szczegółowego wskazania, jakiej wysokości korzyści powód uzyskał w związku ze sprzedażą konkretnych przedmiotów leasingowych. Pozwany podniósł również naruszenie, w jego ocenie, przez powoda art. 5 k.c. poprzez naliczanie opłat leasingowych od pozwanego w okresie od listopada 2010 roku do maja 2011 roku, ostatecznie skutkujące wypowiedzeniem umów leasingowych przez powoda, pomimo utraty posiadania przedmiotów leasingu przez pozwanego na rzecz osoby trzeciej bez jego winy i nie odzyskania ich niezwłocznie z winy powoda, jako właściciela przedmiotów leasingowych (k. 325-336).

W dniu 28 marca 2014 roku tut. Sąd w sprawie I Nc 6/14 wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym, w którym nakazał pozwanym M. P. i T. P., aby zapłacili solidarnie powodowi (...) Sp.z o.o. w W. kwotę 216.032,26 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 listopada 2011 roku do dnia zapłaty, oraz kwotę 9.918 zł tytułem kosztów postępowania (k. 265).

Postanowieniem z dnia 24 marca 2017 roku w sprawie o sygn. akt X GU 1937/16 Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie, X Wydział Gospodarczy dla spraw upadłościowych i restrukturyzacyjnych, ogłosił upadłość pozwanego M. P. (k. 1155).

Postanowieniem z dnia 11 lipca 2017 roku tut. Sąd zawiesił postępowanie w stosunku do pozwanego M. P. (k. 1161). Wierzytelności powoda wynikające z umów leasingu nr (...) nie zostały uznane przez syndyka i nie zostały ujęte na liście wierzytelności. Postanowieniem z dnia 21 lutego 2019 roku Sąd podjął zawieszony postępowanie.

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2017 roku Sąd uchylił nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z dnia 28 marca 2014 roku, sygnatura akt I Nc 6/14 w stosunku do pozwanego T. P. i oddalił powództwo orzekając o kosztach procesu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11 czerwca 2008 roku powód (...) Sp. z o.o. (obecnie (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.), zawarł z (...) Sp. z o.o. umowy leasingu finansowego nr (...), (...), (...), (...). W związku z wykonaniem umów leasingu powód nabył przedmioty tych umów i przekazał je korzystającemu - (...) Sp. z o.o.

Dowód – umowy leasingu k. 59-64, 77-81, 94-98, 111-117;

Cesją z dnia 11 czerwca 2008 roku powód (...) Sp. z o.o. scedowała na Bank (...) S.A. prawa do wierzytelności pieniężnej z każdej z umów leasingu o zapłatę rat leasingowych netto. Pozostała część wierzytelności pozostała po stronie powoda.

Dowód – umowy cesji k. 65-67, 74-76, 82-84, 91-93, 99-101, 108-110, 118-120, 127-128;

W związku z zaległościami (...) Sp. z o.o. w spłacie rat leasingowych powód skierował do ówczesnego korzystającego wezwanie do zapłaty, pod rygorem wypowiedzenia umów w trybie natychmiastowym. W związku z nieuregulowaniem należności przez korzystającego powód pismami z dnia 28 grudnia 2009 roku wypowiedział (...) Sp. z o.o. umowy leasingu. Przedmiotem umów była linia technologiczna do formowania spiral introligatorskich B. o wartości wraz z oprzyrządowaniem 1.280.000 zł netto.

Dowód – pisma k. 121, 141-144, wycena k. 657-667;

W dniu 16 marca 2010 roku powód, pozwany M. P. oraz dotychczasowy korzystający (...) Sp. z o.o. zawarli porozumienie, na podstawie którego powód cofnął wypowiedzenie każdej z umów leasingu, zaś pozwany M. P. przejął na siebie prawa i obowiązki wynikające z przedmiotowych umów.

Dowód – 69-73, 86-90, 103-107, 122-126, zeznania świadka P. B. k. 831;

Również w dniu 16 marca 2010 roku powód zawarł z pozwanym M. P. kolejną umowę leasingu nr (...), w związku z wykonaniem której powód nabył maszynę będącą przedmiotem leasingu i oddał ją do korzystania pozwanemu M. P.. Urządzenia objęte tą umową zostały wycenione w marcu 2009 roku na kwotę 958.000 zł netto, a w lutym 2010 roku na kwotę 780.203 zł netto.

Dowód – umowa leasingu k. 130-140, zeznania świadka P. B. k. 831, wyceny k. 668-677;

Jako zabezpieczenie każdej z umów leasingu pozwany M. P. wystawił weksel in blanco oraz deklarację wekslową, w której upoważnił powoda do uzupełnienia go w przypadku naruszenia przez wystawcę (pozwanego) warunków umowy leasingu. Weksle wystawione przez M. P. zostały poręczone przez T. P..

Dowód – weksle k. 29-33v, deklaracje wekslowe – k. 34-38v;

Pozwany M. P. użytkował leasingowane maszyny w siedzibie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. od marca 2010 roku na podstawie umowy o wspólnym przedsięwzięciu gospodarczym, oraz umowy najmu lokalu użytkowego.

Dowód – umowa k. 344;

Postanowieniem z dnia 9 września 2010 roku w sprawie o sygn. akt V1 GU 07/10 Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu, Wydział V Gospodarczy Sekcja Upadłościowa, ogłosił upadłość (...) Sp. z o.o. O powyższym pozwany M. P. dowiedział się dnia 13 września 2010 roku, kiedy to w godzinach wieczornych najmowane przez niego pomieszczenia zajął syndyk masy upadłości (...) Sp. z o.o. Syndyk wstrzymał produkcję oraz wyprosił z pomieszczeń pracowników pozwanego. Pozwany o powyższym niezwłocznie poinformował powoda.

Dowód – umowy k. 305-311, postanowienie k. 312, pismo k. 313, postanowienie k. 351, zeznania pozwanego T. P. k. 958;

Wnioskiem z dnia 21 września 2010 roku, pozwany M. P. wniósł o wyłączenie z masy upadłości m.in. przedmiotów leasingu. Wniosek pozwanego został oddalony z uwagi na fakt, iż pozwany nie był właścicielem przedmiotów leasingu.

Dowód – wniosek k. 355;

Pismem datowanym na dzień 22 listopada 2010 roku syndyk masy upadłości (...) Sp. z o.o. poinformował pozwanego M. P., iż umowa najmu lokalu użytkowego jest ex lege bezskuteczna wobec masy upadłości. Leasingowane maszyny

oraz wyroby gotowe pozostały w masie upadłości, a pozwany M. P. z dniem 13 września 2010 roku utracił możliwość korzystania z nich.

Dowód – pismo z dnia 22 listopada 2010 r. k. 353;

Pozwany M. P. informował powoda o pozbawieniu pozwanego możliwości korzystania z maszyn będących przedmiotem umowy leasingu, oraz o oddaleniu jego wniosku o wyłączenie przedmiotów z masy upadłości. Powód pomimo zajęcia urzędzeń, od września 2010 roku do maja 2011 roku wstawiał faktury VAT z tytułu opłat leasingowych. Raty leasingowe opłacane były terminowo, aż do dnia wejścia do hali produkcyjnej syndyka.

Dowód – pismo pozwanego k. 296-300, 368-371, wezwanie do korekty k. 366, noty k. 653-656, zeznania pozwanego T. P. k. 959;

Powód w lutym 2011 roku złożył wniosek o wyłączenie z masy upadłości maszyn będących przedmiotem umów leasingu. Postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2011 roku Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu, V Wydział Gospodarczy Sekcja Upadłościowa, w sprawie o sygn. akt V1 Up 7/10 wyłączył z masy upadłości (...) Sp. z o.o. na rzecz powoda maszyny będące przedmiotem umów leasingu.

Dowód – postanowienie k. 372-374, zeznania pozwanego T. P. k. 958;

Pozwany M. P. zaprzestał bieżących płatności należności z tytułu umów leasingu. Pismem z dnia 3 grudnia 2010 roku powód wystąpił wobec pozwanego z ostatecznym wezwaniem do zapłaty. Pismami z dnia 2 czerwca 2011 roku powód wypowiedział pozwanemu umowy leasingu. Następnie pismami z dnia 17 października 2011 roku powód poinformował pozwanym M. P. i T. P. o wypełnieniu weksli i przedstawieniu ich do zapłaty.

Dowód – oświadczenia k. 145-147, 148 – 156, 157-170, faktury k. 179-187, 192-200, 204-218, 221-229, 232-246, zestawienie k. 188-189, 201-202, 219-220, 230-231, 247-248;

Cesją z dnia 1 czerwca 2012 roku (...) Bank (...) S.A. przeniósł powrotnie na powoda wierzytelności wynikające z umów leasingu oraz prawa z weksli.

Dowód – umowa cesji z dnia 1 czerwca 2012 r. k. 171;

Wartość przedmiotów leasingu przekazanych pozwanemu M. P. na mocy porozumienia z dnia 16 marca 2010 roku, na podstawie faktur wystawionych na dzień 18 marca 2011 roku łącznie wynosiła 1.167.116,28 zł brutto. Z kolei wartość przedmiotów leasingu przekazanych pozwanemu na mocy umowy (...) wynosiła 289.140,00 zł.

Dowód – faktury k. 71,93, 110, 129, 140;

Powód nie zlecał wyceny urzędzeń będących przedmiotem leasingu na etapie poszukiwania ich nabywcy. Przedmiotowe urządzenia znajdowały się w siedzibie (...) Sp. z o.o., a w związku z tym od czasu uprawomocnienia się postanowienia z dnia 7 kwietnia 2011 roku syndyk masy upadłości (...) Sp. z o.o. naliczał powodowi opłaty za ich przechowywanie.

Dowód – zeznania świadka P. B. k. 831;

W dniu 25 maja 2011 roku odbyła się wizja lokalna w miejscu składowania przedmiotowych maszyn. Syndyk nie zgodził się na uczestniczenie w czynności pozwanego M. P.. Podczas oględzin, pomimo nieużywania urzędzeń, stwierdzono w nich istotne braki. Syndyk odmówił podpisania protokołu z oględzin, w którym został uwzględniony spis brakujących rzeczy. Przedmiotowe maszyny zostały wycenione przez potencjalnych nabywców na podstawie ich stanu i braków.

Dowód – zeznania pozwanego T. P. k. 959, zeznania świadka P. B. k. 831 – 831;

Powód w dniu 16 czerwca 2011 roku dokonał sprzedaży wszystkich maszyn będących przedmiotem umów leasingu za łączną kwotę 500.000 zł netto (615.000,00 zł brutto).

Dowód – faktura vat z dnia 14 czerwca 2011 roku k. 190-191;

Maszyny będące przedmiotem umów leasingowych na podstawie faktur VAT zostały wprowadzone w stan środków trwałych pozwanego, mogą zostać z niego wykreślone jedynie na podstawie faktury korygującej, jednakże taka faktura do dnia dzisiejszego nie została przez powoda wystawiona.

Dowód – zeznania pozwanego T. P. k. 959;

Maszyny będące przedmiotem umów leasingu zakupił od syndyka masy upadłości (...) Sp. z o.o. D. R.. O możliwości zakupu dowiedział się bezpośrednio od syndyka, który o sprzedaży poinformował kilku przedsiębiorców i zbierał oferty kupna tych maszyn.

Dowód – zeznania świadka D. R. k. 792;

Dokonując podziału kwoty uzyskanej z tytułu sprzedaży przedmiotowych maszyn powód do każdej umowy leasingu finansowego przypisał kwotę ok. 80.000 zł zaś do umowy leasingu operacyjnego ok. 160.000 zł. Pozostała kwota została podzielona pomiędzy wszystkie umowy. Powód pomiędzy umowy leasingu rozdysponowywał kwotę netto uzyskaną ze sprzedaży.

Dowód – zeznania świadka P. B. k. 832;

Pozwany M. P. kontaktował się z producentem maszyn będących przedmiotem umów leasingowych, który poinformował pozwanego, że możliwy jest zakup brakujących części do maszyn. Producent wycenił brakujące części na kwotę około 80.000 euro.

Dowód – zeznania pozwanego T. P. k. 959;

W dniu 5 maja 2017 roku biegły sądowy dr inż. E. W. uprawniony rzeczoznawca majątkowy oraz dyplomowany rzeczoznawca (...), sporządził opinię w której wartość maszyn będących przedmiotem umów leasingowych, na poziomie cen w miesiącu maju 2017 roku wycenił na kwotę 485.000 zł. W dniu 18 maja 2017 roku biegły sądowy E. W. sporządził opinię, w której wartość maszyn będących przedmiotem umów leasingowych, na poziomie cen w miesiącu czerwcu 2011 roku, ustalił na kwotę 1.061.000 zł. Biegły wskazał, że w sporządzonych przez niego opiniach określana była wartość maszyn na określone daty (maj 2017 r. oraz czerwiec 2011 r.), nie zaś ceny jakie uzyskano by za te maszyny w przypadku ich sprzedaży. Biegły wskazał również, że wartość jest to hipotetyczna cena, jaka możliwa jest do uzyskania w wolnorynkowej transakcji kupna – sprzedaży określonej rzeczy, zaś cena zawarta w takiej transakcji jest faktem.

Dowód – opinia z dnia 8 maja 2017 r. k. 1108, opinia z dnia 18 maja 2017 r. k. 1130, opinia z dnia 25 lipca 2017 r. k. 1175;

W sprawie pierwotnie zlecono sporządzenie opinii biegłemu J. B.. Opinia ta okazała się nieprzydatna dla rozstrzygnięcia sprawy. Biegły w trakcie składania uzupełniającej ustnej opinii wskazał, że nie jest w stanie stwierdzić stanu wycenianych urządzeń, a opinia uzupełniająca z dnia 7 listopada 2016 roku jest zbyt lakoniczna i mało szczegółowa, aby dokonać jej oceny. Opinie biegłego E. W. są wiarygodne, i logiczne. Biegły wskazał metodologię wyceny i przyczyny dla jakich oparł się na metodzie powiązania wartości urządzeń z wartością początkową. Przyjęta przez biegłego metoda wyceny nie budzi wątpliwości Sądu w związku z rzadko odnotowanymi transakcjami rynkowymi. Ustalona przez biegłego wartość urządzeń jest wiarygodna również w kontekście ich ceny objętej umowami leasingu zawartymi z pozwanym M. P. oraz krótkiego okresu od zawarcia umów do sprzedaży tych urządzeń. Sąd nie podzielił zarzutów powoda do opinii. W szczególności powód nie wykazał, aby 10 miesięczny okres przestoju urządzenia miał istotny wpływ na wartość urządzeń. Powód wskazał również, że urządzenia były niekompletne. Z zeznań pozwanego T. P. wynika, że producent ustalił wartość tych braków na kwotę około 80.000 euro, jednak

brak dokładnego wskazania braków według stanu urządzeń na datę 14 czerwca 2011 roku, w szczególności wobec braku potwierdzenia tego stanu przez syndyka. Nawet gdyby jednak przyjąć iż wartość urządzeń należy pomniejszyć o wartość ubytków, to byłaby to kwota około 314.680 zł przy przyjęciu kursu średniego NBP z 14 czerwca 2011 roku (3,9335 zł). Nadal, zatem wartość urządzeń przewyższa znacznie uzyskaną przez powoda cenę. Pełnomocnik powoda pomimo zgłoszonych zarzutów do opinii biegłego nie wniósł o uzupełnienie opinii czy dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego.

Ponadto, zgodnie z art. 709⁸ § 1 k.c. finansujący nie odpowiada wobec korzystającego za wady rzeczy, chyba że wady te powstały na skutek okoliczności, za które finansujący ponosi odpowiedzialność. Postanowienia umowne mniej korzystne dla korzystającego są nieważne. Na skutek opieszałości powoda, wyłączenie z masy upadłości urządzeń objętych umowami leasingu nastąpiło dopiero w kwietniu 2011 roku, a więc po upływie prawie 6 miesięcy od uzyskania wiedzy o zajęciu tych urządzeń. Powód powinien niezwłocznie wystąpić z wnioskiem o wyłączenie tych urządzeń z masy upadłości tj. co najmniej w październiku 2010 roku. Gdyby taki wniosek został złożony, mógłby skutkować wyłączeniem tych urządzeń jeszcze w 2010 roku, co mogłoby mieć wpływ na stan urządzeń i ich kompletność. Ponadto powodowi przysługiwało roszczenie o zapłatę odszkodowania, jeżeli w okresie zajęcia urządzenia uległyby uszkodzeniu, czy zdemastowaniu.

Zeznania świadka R., który wskazał, że urządzenia były zamortyzowane i wyeksploatowane są niewiarygodne. Przede wszystkim urządzenia te w niedługim stosunkowo okresie były objęte umowami leasingu, a więc przedstawiały wskazane w umowach wartości, również dla powoda, ponadto były wykorzystywane przez pozwanego M. P. na potrzeby prowadzonej działalności. Stwierdzenie świadka, który kupił urządzenia za kwotę 500.000 zł netto o ich stanie jest niewiarygodne. Gdyby bowiem świadek kupił te urządzenia w celu eliminacji konkurencji z rynku, to pomijając już swobodny przepływ usług w ramach Unii Europejskiej, a więc swobodę konkurencji przez podmioty z innych krajów Wspólnoty, musiałyby one przedstawiać wartość umożliwiającą podjęcie takiej konkurencyjnej działalności. Gdyby natomiast mały wartość złomu, to zbędne byłoby wydawanie przez świadka kwoty 500.000 zł netto, na urządzenia, których stan uniemożliwiał skuteczne podjęcie konkurencyjnej działalności.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w stosunku do pozwanego M. P. podlegało oddaleniu w całości.

Zgodnie z art. 709¹ k.c. przez umowę leasingu finansujący zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, nabyć rzecz od oznaczonego zbywcy na warunkach określonych w tej umowie i oddać tę rzecz korzystającemu do używania albo użytkowania i pobierania pożytków przez czas oznaczony, a korzystający zobowiązuje się zapłacić finansującemu w uzgodnionych ratach wynagrodzenie pieniężne, równe co najmniej cenie lub wynagrodzeniu z tytułu nabycia rzeczy przez finansującego.

Biorąc pod uwagę okoliczności utraty posiadania urządzeń przez pozwanego M. P. oraz brak zapłaty przez pozwanego za faktury wystawiane przez powoda, przyjąć należy, że powód skutecznie wypowiedział umowy leasingu. Pozwany prowadził działalność gospodarczą i ryzyko jej prowadzenia, w tym prowadzenie działalności w określonym miejscu obciąża pozwanego. Pozwany zgodnie z umowami zobowiązany był do płacenia kolejnych rat leasingowych pomimo utraty posiadania przedmiotu leasingu. Ocena zachowania powoda, który wystąpił ze znacznym opóźnieniem z żądaniem wyłączenia urządzeń z masy upadłości nie zmienia oceny zasadności wypowiedzenia umowy. Takie zachowanie powoda również objęte jest ryzykiem prowadzenia działalności i zawierania tego rodzaju umów. W sprawie nie wykazano, aby powód podjął zamiar doprowadzenia do wypowiedzenia umów leasingu i z premedytacją przedłużał wystąpienie ze stosownym wnioskiem do Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu.

Zgodnie z art. 709¹⁵ k.c. w razie wypowiedzenia przez finansującego umowy leasingu na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, finansujący może żądać od korzystającego natychmiastowego zapłacenia wszystkich przewidzianych w umowie a niezapłaconych rat, pomniejszych o korzyści, jakie finansujący uzyskał wskutek ich zapłaty przed umówionym terminem i rozwiązania umowy leasingu.

Biorąc pod uwagę kwotę dochodzoną przez powoda w niniejszym postępowaniu i kwotę, którą powód powinien był uzyskać ze sprzedaży urządzeń, uzasadnione jest oddalenie powództwa. Dochodzona kwota powinna być pokryta z korzyści jaką powinien był uzyskać powód ze sprzedaży urządzeń. Biorąc pod uwagę tak znaczną różnicę wartości urządzeń i uzyskanej z ich sprzedaży kwoty przyjąć należy, że powód zbył je znacznie poniżej wartości. Zdaniem Sądu ewentualna kilkunastoprocentowa różnica w wartości sprzedaży mogłaby być uzasadniona i zbliżona do realnej wartości o tyle zbycie prawie za połowę wartości w ocenie Sądu stanowi nadużycie prawa podmiotowego. Obowiązek zaliczenia przez powoda uzyskanej kwoty nie może być zupełnie dowolny i powinien odzwierciedlać zbliżoną wartość rynkową. Ten pogląd nie budzi wątpliwości z orzecznictwie (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 sierpnia 2013 roku, w sprawie o sygn. akt I ACa 114/2013, zgodnie z którym „W skład korzyści w rozumieniu normy art. 709¹⁵ kc wchodzi natomiast tzw. godziwa wartość przedmiotu leasingu "odzyskanego" przez finansującego przed nominalnym zakończeniem kontraktu, która może równać się wartości sprzedaży przedmiotu leasingu w przypadku dokonania tejże z należytą starannością profesjonalisty.”).

Powód nie wykazał, aby dochował staranności w uzyskaniu realnej ceny rynkowej urządzeń. Przede wszystkim powód zaniechał wyceny urządzeń po wydaniu ich przez syndyka. Ponadto, jak wynika z zeznań nabywcy maszyn, o ich sprzedaży dowiedział się od syndyka a nie od powoda. Syndyk masy upadłości (...) Sp. z o.o. nie był stroną umów leasingowych, nie był on również w żaden sposób zainteresowany uzyskaniem ceny adekwatnej do stanu maszyn. Powód winien był wykazać w tym postępowaniu, iż nie mógł osiągnąć wyższej niż uzyskana ceny. Kierowanie ofert personalnie przez syndyka do osób, które następnie zakupiły przedmioty leasingu nie jest równoznaczne z przyjęciem, że finansujący nie mógł zbyć rzeczy innym osobom za cenę wyższą. Leasingodawca nie udowodnił, że mimo jego starań nie było innych kontrahentów, którzy gotowi byli kupić rzeczy za cenę odpowiadającą wartości rynkowej rzeczy, w szczególności nie przedstawił próby dotarcia do osób zainteresowanych. Takie próby powinny być podjęte szczególnie w przypadku urządzeń, których podaż na rynku jest niewielka.

Dla oceny zasadności żądania i zgodności z zasadami współżycia społecznego istotne jest również zachowanie powoda po uzyskaniu informacji o zajęciu urządzeń przez syndyka masy upadłości. Brak reakcji powoda na sytuację utraty przedmiotu leasingu przez okres prawie pół roku, mogło doprowadzić do ewentualnej dewastacji urządzeń objętych umowami. Skutki tego zaniechania obciążają powoda.

Tego rodzaju zachowania powoda stanowią nadużycie prawa podmiotowego. Biorąc, zatem pod uwagę zbycie urządzeń znacznie poniżej ich wartości oraz brak należytej reakcji powoda w związku z zajęciem urządzeń przez syndyka, zasadne jest oddalenie powództwa.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Na koszty procesu jakie w niniejszej sprawie poniósł pozwany M. P. składają się: kwota 7200 zł tytułem wynagrodzenia pełnomocnika, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz kwota 500 zł poniesiona przez pozwanego tytułem zaliczki na poczet opinii biegłego.

Pozwany został zwolniony od kosztów opłaty od zarzutów w kwocie 8.101,50 zł, powód zobowiązany jest, zatem, do zapłaty tej kwoty na rzecz Skarb Państwa.